В. В. Чырко

ЭТНАГРАФІЧНЫЯ АСПЕКТЫ ПЕРАДАЧЫ КОЛЕРАЎ У ВЕРШАХ МАКСІМА БАГДАНОВІЧА

Максім Багдановіч – адзін з самых значных беларускіх паэтаў пачатку XX стагоддзя, чыя творчасць вылучаецца глыбокай лірычнасцю і майстэрскім выкарыстаннем колераў. Колер у яго вершах – не проста ўпрыгожванне, а важны інструмент для перадачы эмоцый, настрояў і нацыянальнай ідэнтычнасці. У гэтай працы мы будзем разглядаць этнаграфічныя аспекты перадачы колераў у вершах Максіма Багдановіча, а таксама іх інтэрпрытацыю ў беларускай культуры.

У рамантычнай літаратуры колер з'яўляецца сродкам выяўлення эмоцый, культурных асаблівасцей і нацыянальнай самасвядомасці. У Багдановіча колеры гэта не проста дэкаратыўны элемент, а важны складнік мастацкай мовы паэта. У вершы "Маёвая песня" сіні колер агеньчыка сімвалізуе вечнасць.

Прырода ў творчасці Багдановіча адыгрывае важную ролю, а колеры прыроды – зялёны, жоўты, блакітны – ствараюць жывы вобраз беларускага ландшафту. Зялёны можа сімвалізаваць адраджэнне і надзею, а жоўты – восеньскі смутак. У вершы "Вадзянік" зялёны колер лазы падкрэслівае жыццёвую сілу прыроды.

Перадача колераў у вершах паэта мае этнаграфічны кантэкст. Колеры адлюстроўваюць культурныя асаблівасці беларускага народа. Зялёны колер асацыюецца з лясамі і палямі, а чырвоны – з нацыянальнымі святамі, арнаментам, прыкладным мастацтвам. Аўтар выкарыстоўвае і іншыя колеры, каб паказаць нацыянальную спецыфіку свайго народа. Залаты колер у яго вершах сімвалізуе сонца, багацце, а таксама восень і спадчыну. У вершы "Слуцкія ткачыхі" залаты колер паясоў падкрэслівае багацце матэрыяльнай

і духоўнай культуры Радзімы.

Такім чынам, этнаграфічныя аспекты перадачы колераў у вершах Максіма Багдановіча адлюстроўваюць культурныя традыцыі беларускага народа і асабісты свет паэта. Колеры ў яго творчасці з'яўляюцца важным сродкам для перадачы эмоцый, настрояў і нацыянальнай ідэнтычнасці. Каларыстычная палітра мастака слова – гэта важны сродак выразнасці, які дазваляе чытачу адчуць глыбіню эмоцый чалавека і прыгажосці прыроды. Максім Багдановіч умела спалучае мастацтва і этнаграфію, ствараючы літаратурныя шэдэўры. Даследаванне гэтых аспектаў дазваляе нам лепш зразумець паэзію Максіма Багдановіча і беларускую культуру ў цэлым.

СПІС ВЫКАРЫСТАНЫХ КРЫНІЦ

1. Багдановіч, М. С. “Вянок”. – Вільня:Беларусь, 1914.
2. Богдановіч, М. С. "Творы". – Мінск: Беларусь, 2000.
3. Братко, С. “Колер і вобраз у літаратуры”. – Минск, 2010.